

Toivon ja epätoivon pilkahduksia

Koko Lähi-itää on kulunut vuosi ja edellinen koetellut. Vaikka Israel oli ensimmäinen maa, joka aloitti ja toteutti nopeassa aikataulussa koronarokotukset, on nyt tätä kirjoittaessani (syyskuu) tapauslukumäärä päivää kohden silti huimat 10 000 tartuntaa. Tähän huonoon tilanteeseen vaikuttaa osaltaan myös joidenkin ryhmien vahva uskonnosta nouseva rokotusvastaisuus. Maa on toistaiseksi edelleen kiinni turisteilta, mikä on niin kuin moneen muuhunkin turismista riippuvaiseen maahan, ottanut koville. Koronan alussa oli havaittavissa, että Israelin ja Palestiinalaisalueen väliset suhteet olisivat jopa rauhoittuneet yhteisen ”näkyttömän vihollisen”, pandemian, vaikutuksesta. Nyt keväällä 2021 kuitenkin voitiin todistaa, että vaikutukset eivät olleet pitkäkestoisia. Tilanne oli vaikea erityisesti lapsille niin Israelissa kuin myös palestiinalaisalueilla.

Loppuvuoden ja tulevaisuuden osalta kuitenkin meillä on Lähetysseurassa innostavat vaiheet. Parhaillaan suunnittelemme Jerusalemissa sijaitsevan toimintakeskuksemme työtä. Tarkoitus on palvella paikallisia yhteisöjä ja toimijoita, erityisesti keskittyen rauhantyöhön lasten ja nuorten parissa. Myös kotimaahan tulee kohdistumaan osa keskuksen toiminnoista ja suunnitteilla onkin toimintoja, joita voisimme tulevaisuudessa tarjota paikallisille seurakunnille ja muille toimijoille Suomessa. Olemme iloinneet useista uusista työntekijöistä, kuten Felm-keskuksen uudesta johtajasta Satu Haapasesta, joka aloitti tehtävässään kuukausi sitten Jerusalemissa. Toivomme, että pääsemme pian yhdessä kokoontumaan Jerusalemissa, mutta toistaiseksi koronarajoitteiden vuoksi emme vielä pääse maahan. Ilo on kuitenkin huomata, että olemme kaikki kehittyneet toimimaan kumppanisuhteisammamme melko hyvin netin kautta. Tämä pitää pyörät pyörimässä ja toive että kohta nähdään kaikki yhdessä!

Suunnattua syksyä toivotellen, Janetta Vettenranta, aluejohtaja

Korona lisäsi työnohjausten tarvetta

Yhteistyökumppaniemme työntekijöiden työnohjausten tarve on kasvanut koronatilanteen myötä. Työnohjaukset ovat olleet paljolti yksilöohjauksia, mutta loppuvuodelle voi suunnitella myös ryhmätyönohjauksia.

Diakonimme Sari-Johanna Kuittilo kertoo esimerkin työnohjaustilanteesta:

”Eräs vastuutehtävissä oleva henkilö pyysi yhteistä aikaa, jossa voisi peilata työtilannettaan. Näin heti hänen kasvoiltaan, miten väsyneenä ja raskain mieltein hän oli tullut paikalle. Hänellä oli suuri tarve saada vain puhua tunnoistaan ja kokemuksistaan. Toimin hänelle peilinä, jotta hän saisi asioihin myös erilaisen näkökulman. Kävimme läpi eri mahdollisuuksia ja oli ilo nähdä, miten hänelle alkoi vaihe vaiheelta kirkastua se, mikä olisi se hänen oma juttunsa.

Hän kääntyi yhtäkkiä katsomaan minua ja kysyi, uskonko, että hän pystyisi työssään tiettyihin juttelemisiimme asioihin. Katsoin häntä ja sanoin: ”Kyllä minä uskon täysin”. Kello antoi merkin tapaamisen päättymisestä, jolloin hän totesi: ”Huomaatko, että olen paljon vapautuneempi ja rennompini – minä jopa hymyilen”. Näin todella sen ison muutoksen, joka hänelle tapahtui jo siinä hetkessä. Ilo täytti yhteisesti meidät, kun lähdimme erilleen.”

Felm-keskuksella on käytössään uusitut tilat. Kuva: Iina Matikainen